

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 25sten MEI 1833. N. 21.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Het zal elken Nederlander genoegen geven, om de volgende schoone, allezins op zuivere waarheid gegronde en in onbeschroomde mannelyke taal gehoudene redevoeringen te lezen, van den Graaf van Aberdeen en van den Hertog van Wellington, by gelegenheid van de koninglyke zitting by het openen van het eerste hervormde Parlement, op Dingsdag den 5 February 1833.

Omtrent de Hollandsche en Belgische zaak, zegt de Koning in zyne aanspraak aan het Parlement, het volgende:

"Ik moet tevens betreuren, dat myne yverigste pogingen tot het daarstellen van eene definitive schikking, tusschen Holland en Belgie, tot dus verre vruchteloos geweest zyn. Ik vond my eindelyk genoodzaakt, om, in vereeniging met den Koning der Franschen, maatregelen in het werk te stellen, tot het ten uitvoer brengen van het traktaat van den 15 November 1831.

"De overmeestering van de citadel van Antwerpen, heeft gedeeltelyk dat doel vervuld, dan, daar het Hollandsche gouvernement steeds weigerachtig blyft om de rest der landstreken te ontruimen, dewelke by dat traktaat aan Belgie toegekend zyn, zoo heeft het beslag, hetwelk ik bevolen heb om op den Hollandschen handel gelegd te worden, voortgang gehad. Onderhandelingen hebben weder een aanvang genomen, en gy kunt er op vertrouwen, dat dezelve, van myne zyde, zullen gerigt worden, gelyk zy eenvormiglyk zyn gerigt geworden, met het eenige oogmerk, om aan Holland en Belgie een afzonderlyk bestaan te verzekeren, op grondbeginselen van nationale zekerheid en onafhangelykheid.— De goede trouw en eer (*) waarmede het Fransche gouvernement in deze verrigtingen gehandeld heeft, en de verzekeringen die ik by voortduring van de voornaamste mogendheden van Europa ontvang, omtrent hunne vriendschappelyke gezindheden, bezoemen my vertrouwen in op den goeden uitslag van myne pogingen, tot het behoud van den algemeenen vrede.(†) Ik heb last gegeven om de vreemde papieren, die ter uwer informatie noodig zyn, omtrent de zaken van Holland en Belgie, aan U voor te leggen." enz.

De Markies van Conyngham leverde het adres, tot antwoord op de troonrede. Hy stemde volkomen in met de noodzakelykheid en billykheid van die maatregelen, dewelke tegen Holland waren in het werk gesteld, ter verzekering van eene *bona fide* scheiding van dat land van Belgie. Hy verheugde zich over de vereeniging van den Britschen standaard met de driekleurige vlag; hy hield zich overtuigd van de goede trouw van Frankryk, en vond zich verzekerd, dat de overmeestering van de citadel van Antwerpen niet alleen vryheid zoude schenken aan de wateren van de Schelde, maar tevens veel bydragen tot consolidatie van den algemeenen Europischen vrede enz.

Lord Kinnaird ondersteunde het adres van den Markies van Conyngham. Het deed hem leed dat bloed gestort is geworden in de pogingen tot het behoud van den vrede; zy hadden ten minste de vertroosting, van zich zelven te kunnen overtuigd houden, dat geene middelen van minder geweld onbeproefd waren gelaten geworden enz.

Daarop nam de Graaf van Aberdeen het woord op en handelde over de Buitenlandsche aangelegenheden in dien stroom van welsprekendheid, billykheid en standvastigheid, die steeds in al de woorden en daden van dien met eenen edelen inborst begaafden Britschen staatsman zoo luisterryk doorstralen; wy zullen hem zelve het woord laten voeren:

"Ik stem toe in eenige deelen van het adres; in andere deelen wensch ik myn gevoelen terug te houden; ik beschouw het nogthans als mynen pligt, om uwe lordschappen de gronden aantestippen waarop ik het andere gedeelte des adres geheel en al afkeur. Alle middelen die eenigzins bydragen kunnen om de rust in Ierland te herstellen, zullen door my geruggesteund worden, zonder eene te keurige of te naauwe nasporing van derzelver bronnen. Tot wanneer ik het wezenlyk plan der ministers weet, kan ik eeniglyk zeggen, dat met de kerk ook de monarchie vallen moet, ik onttrek my dus van dat onderwerp. Ten aanzien van den Hollandschen oorlog, moet ik vooronderstellen, dat de uitdrukkingen, in Zyner Majesteits aanspraak, verkeerde benamingen hebben, want de edele graaf en zyne ambtgenooten hebben verklaard, dat er geen oorlog bestaat, en toen men zich van dat woord bediend had, verklaarde de edele graaf (Grey) dat het slechts eene opwelling der verbeeldingskracht was, en betuigde, dat de verrigtingen van het land, eene soort van geregtelyke oorlogvoering, eene soort van proces ter uitwerping of uitzetting (*ejectment*) was. (*Gelach.*) De Fransche maarschalk is echter de bevoegde regter, en het beleg, opgevolgd door de kapitulatie, heeft het Hollandsche garnisoen op dit oogenblik tot *krygsgevangenen* gelaten. Zoo zy *vredes gevangenen* genoemd wierden, zoude de verandering van naam ook de daad veranderen? Hoe was het, dat, toen ik den Franschen aanval op Portugal, "Geen oorlog" genoemd heb en hun het regt ontkend, om eene Portugeesche vloot te overmeesteren, op grond dat de ministers toen verklaard hadden dat die daad van aanval een oorlog *de facto* was? Was het op dat Frankryk Portugal verminken en op dat Don Pedro voortgang zoude hebben? In den tegenwoordigen oorlogzuchtigen vrede heeft Engeland echter beslag gelegd op Hollandsche vaartuigen, en het vertrek van Engelsche vaartuigen naar Hollandsche havens verboden. Er bestaat geen twyfel, dat een gouvernement beslag leggen mag ten tyde van vrede op de onderdanen van eene bevriende mogendheid, nogthans, wordt een dusdanig beslag aangemerkt als niet voortspruitende uit oorlogzuchtige inzigten. Het is eene aller willekeurigste daad van de kroon, zoo de handel van Engeland opgeofferd of benadeeld wordt door onze handelwyze, omtrent een gouvernement waartegen men geen grond van beklag aantoonen kan. Wat is de verdediging? Niet in het traktaat dat bedoeld wordt, en hetwelk op den 22 October gedagteekend was, maar wel tusschen Engeland en Frankryk. In de inleiding staat: "na dat gy het traktaat van den 15 November 1831 zult ten uitvoer gebragt hebben." Nu, de eerste koddige waarheid is, dat zulks niet waar is. In het traktaat van November wordt de overmeestering van Antwerpen niet bedongen, maar wel het tegenover gestelde. De vier en twintig artikelen bedingen dat het in vyftien dagen zoude overgeleverd worden. Door welk traktaat was Engeland genoodzaakt om dwangmiddelen tegen de Hollanders te bezigen? Drie der vyf mogendheden hebben ontkend dat er eene verpligting van dien aard bestond. Het Britsche gouvernement heeft nogthans herhaaldelyk aanbevolen, dat Antwerpen in het bezit van Holland zoude gelaten worden, tot na het sluiten der traktaten. In de conferentie van den Hollandschen minister, met den edelen graaf (tegen over,) beoogde hy de stellige bevelen die hy ontvangen had, om, onder geen voorwendsel, het volkomen bezit van Antwerpen te verliezen, dan tot na het volkomen besluit des traktaats. Ik heb my met de hoop gevleid, dat het de meening van het gouvernement was, om de artikelen die in het traktaat waren, natekomen, zoo wel als die dewelke niet bestonden. Engeland heeft, by voorbeeld, bepaald dat alle zes maanden *f* 840,000 aan Holland zouden betaald worden, niet dat Belgie dezelve betalen zoude, maar dat dezelve betaald zoude worden. Zal dat artikel stiptelyk nagekomen worden? Dat traktaat zoude *dit* land kunnen noodzaken om zelfs in oorlog te gaan, ten einde te zien dat het geld betaald worde. Het was dus waarschynlyk dat Engeland zelve zoude genoodzaakt worden om dat geld te betalen. Engeland is verpligt zulks te doen, indien hetzelve naliet de betaling daarvan te zien tot stand gebragt worden. Het volk van Engeland dient zulks te weten. Het ware doel van het traktaat van den 22 October, was om de *mouvement* party in Frankryk te voldoen, (*Hoor*) om het Fransche gouvernement door eene volksvertooning te consolideren. Ik geloof dat de edele graaf (Grey) genoodzaakt is geworden om te handelen, gelyk hy gedaan heeft, maar ziet eens de gevolgen na! Zy hebben bezit van Antwerpen genomen; zy hebben beslag gelegd op den Hollandschen handel en denzelven op eene zekere uitgestrektheid verminkt. Zy hebben nog meer dan dit gedaan—zy hebben den Engelschen handel verminkt, en wat was het gevolg? Daar de Schelde vroeger voor de geheele wereld open was, is zy nu voor den handel van Frankryk, Engeland en Belgie gesloten.— Dit is werkelyk het gevolg. Een Fransche maarschalk heeft een wapenfeit behaald; een Britsch admiraal de zee van Hollandsche koopvaardy schepen geveegd—van vaartuigen van eene niets kwaads vermoedende en vredelievende natie—(*hoor*)—maar de Schelde blyft gesloten. Zy hebben oorlog gevoerd gedurende den tyd toen zy de aller schynheiligste belydenissen van vrede deden. Holland heeft al de eer behaald, Frankryk al de voordeelen getrokken, en de schandvlek is byna gelykelyk tusschen Groot Brittannie en Belgie verdeeld. Mr. Pitt was overtuigd en zoo is ook het Fransche gouvernement, dat het afzonderlyk en onafhangelyk bestaan der Oostenryksche Nederlanden onmogelyk is. Van wien heeft Engeland den oorlog te vreezen? Immers van de schaamtelooze eerzucht en uitgestrekte militaire toebereidselen van Frankryk. Toen myn edele vriend Wellington aan het hoofd der regering stond, was het Fransche leger geen 140,000 man sterk. Weinige maanden daarna verklaardde de Fransche minister in de kamer der gedeputeerden: "wy zullen voortgaan te handelen, maar wy zullen handelen aan het hoofd van 500,000 man." Wat eerbied heeft Frankryk aan andere mogendheden betoond? Aan wien heeft hetzelve de onlangsche kolonisatie van Algiers medegedeeld? Met welke goede trouw heeft hetzelve zyne intrede in Italie bewerkstelligd en behoudt en versterkt het Ancona nu? Uit welk oogpunt heeft Frankryk de verpligting van Engeland, om Portugal te beschermen, beschouwd, toen hetzelve zyne vloot naar den Taag zond? Zy hebben nu de Koningin der Nederlanden (*de citadel*) genomen en hare verdedigings middelen vernield. Wat kon Frankryk meer met den oorlog gewonnen hebben, dan by de ruilebuiting van zynen verpligtenden nabuur?— De maarschalk Soult heeft een' bloedigen slag geleverd, terwyl hy het vredes traktaat in zynen zak droeg. Het is niet waarschynlyk dat hy nu acht zal slaan op traktaten of op den vrede aandringen. Drie van de vyf mogendheden van Europa hebben reeds de bemoeijing van Engeland in de zaak tusschen Holland en Belgie als onregtvaardig verklaard, en van dien aard, om hetzelve te wederhouden om in eenige verdere onderhandelingen te treden, tot wanneer een einde zal gesteld zyn aan den tegenwoordigen staat van zaken. Hoe kunnen dan, Uwe lordschappen opgeroepen worden om de aanspraak goed te keuren, en om voor het adres te stemmen, ten zy het de intentie van Zyner Majesteits ministers ware, om hunne aller onverschoonlykste houding te veranderen? Waarin bestaat de afwisselende stand van zaken in den toestand van Europa, om eenige der mogendheden te bewegen, zich te onttrekken aan het traktaat, aan hetwelk zy zich slechts een jaar geleden zoo onherroepelyk verbonden verklaard hebben? (*Hoor, hoor, hoor.*) Van het oogenblik af aan dat de Koning der Nederlanden toegestemd heeft tot het traktaat van scheiding, heeft hy geen regt noch billykheid ondervonden. De Koning van Holland kan niet meer toegeven dan wat hy reeds gedaan heeft, zonder zyn volk te benadeelen en hun vertrouwen te verraden. Holland levert op dit tydstip het schoonste en edelste voorbeeld van eenen grondwettigen Souverein, door zyne natuurlyke bondgenooten verlaten—(*hoor, hoor, hoor*) steunende voor onderstand op het gedrag en den fieren moed van zyn eendragtzaam volk—(*luide toejuiching.*)— Wanneer de opofferingen en ontberingen, waartoe dat edele volk geroepen is en welke hetzelve ondergaan

(*) *Cartouche* en *Schinderhannes* noemden hunne rooveryen ook eene eerlyke broodwinning.

(†) Zoo zeide eens een moordenaar die iemand doodwurgde tegen den ongelukkige: "*Ik zal geen droppel bloeds van U storten en U in vrede doen sterven.*"

heeft—wanneer hunne pogingen ter handhaving van hunne edelste en dierbaarste regten in aanmerking genomen worden—wanneer de eendragtigheid en de kalme en onwrikbare geestdrift, eene geestdrift die ernst en duurzaamheid aan hunnen heldenmoed en aan hun besluit byzet, behoorlyk op den waren prys gesteld wierden, dan denk ik, dat Holland en deszelfs volk, het gevoel van deelneming, verbazing en bewondering opwekken moeten."

(Het vervolg van den Graaf van ABERDEEN's aanspraak is over Portugal.)

De Hertog van WELLINGTON nam daarop het woord en verdedigde de aanspraak van den Graaf van ABERDEEN; hy beschouwde het als zynen pligt en regt om zyne gevoelens te uiten, en sprak aldus:

"De edele Graaf (GREY,) tegen over, heeft te kennen gegeven, in een gedeelte van zyne aanspraak, dat het oogmerk is van eenige edele Lords aan myne zyde van het huis, om zwarigheden te doen ontstaan en om Zyner Majesteits gouvernement te belemmeren, en dat zy werkelyk al de zwarigheden te weeg gebragt hadden, tegen dewelke de ministers te stryden hebben. Ik kan de edele Lords, tegen over, betuigen, dat zoo ik den Koning der Nederlanden had kunnen aanraden op welke wyze te handelen, zy dan veel grootere zwarigheden zouden in den weg gevonden hebben om hunnen maatregel van beslag en aanhaling ten uitvoer te brengen, dan dien welke zy tot dus verre ondervonden hebben. (*Hoor, hoor.*) Had het mynen pligt geweest om den Hollandschen Koning raad te geven, ik zou niet vergeten hebben, dat de ingang van de Teems, voor verscheidene dagen na het beslag, open en zonder bescherming en de Britsche vaartuigen aan zyne genade overgelaten waren. (*Hoor, hoor.*) De Koning der Nederlanden heeft echter wyzelyk gehandeld; het doet my nogthans leed dat de Hollandsche Koning niet toegelaten heeft dat Britsche vaartuigen vryen toegang naar zyne havens zouden hebben. Had hy zulks in acht genomen, zoo zoude hy bewezen hebben, dat het embargo onbestaanbaar en onwettig was, en hy had dan ondervonden, dat het land, hetwelk hy regeert, even zoo veel handel met Britsche kooplieden zoude gedreven hebben, als het gedaan heeft vóór de uitgeving van de order *in Council*, waarop ik zoo even bedoelde. (*Hoor, hoor.*) Ik verwerp met verontwaardiging de inzigten van den edelen Graaf (GREY).—Ik heb herhaaldelyk aangetoond, dat toen ik in ambt was, de zaak van den Koning van Holland aangemerkt en behandeld is geworden als de zaak van het Britsche gouvernement, en dat, als het ware, myne eenigste bezigheden in de Conferentie daarin bestonden, om over de belangen van Holland te waken. Dan van het oogenblik af aan, dat de tegenwoordige ministers het bestuur der verhandelingen in handen genomen hebben, worden die belangen geheel verzaakt. Zy hebben de onafhangelykheid van Belgie erkend en gingen voort te handelen, zonder een representant van Holland. Zy kwamen met elkander overeen omtrent de grondslagen van een traktaat, de Koning van Holland nam hetzelve aan, maar werd Belgie "gedwongen" toe te treden?—Neen! er bestonden intrigues om Prins Leopold te benoemen en de staatkunde van Engeland was veranderd. Van dat tydstip af aan namen de zwarigheden een aanvang, en men vond het raadzaam, den eenen dag na den andere, om gunstiger voorstellingen voor Belgie te doen, en Holland te laten, om uit de verhandelingen te geraken op de beste wyze die hetzelve eenigsints kon.—(*Hoor, hoor.*) De *onherroepelyke* besluiten werden ingetrokken, nieuwe verordeningen werden te zamen gesteld, die men wel begrypen kon dat door den Koning van Holland niet konden aangenomen worden. De bemiddelaars werden in wetgevers veranderd. De 24 artikelen werden door den Koning van Holland verworpen, dan, in stede dat de Conferentie dezelve wyzigden, werden zy weder voortgebragt in den vorm van een traktaat, dat *onherroepelyk* en *onveranderlyk* verklaard is geworden, doch hetwelk grootelyks veranderd werd, na dat Belgie het aangenomen had. Oostenryk, Rusland en Pruissen weigerden dat traktaat te bekrachtigen, zonder wyzigingen ten gunste van Holland. Onderhandelingen werden aanbevolen; dan Belgie verklaarde dat het zich niet onderwerpen wilde aan eenige veranderingen van het traktaat, tot wanneer Antwerpen in deszelfs bezit zoude gesteld zyn. Zoo de Britsche minister by die gelegenheid zynen pligt betracht had, dan had hy den Belgischen gevolmagtigde moeten te kennen gegeven hebben, dat hy zyn besluit terug trekken moest; doch in stede van aldus te handelen, zond de Secretaris van Staat voor Buitenlandsche Zaken, zonder zyne ambtgenooten te raadplegen, eene nota aan den Koning van Holland, behelzende een nieuw ontwerp van traktaat. Op deze nota zond de Koning van Holland geen antwoord. Van dat oogenblik af werd het besluit gevormd van Antwerpen aan te vallen om ten uitvoer gebragt, om de *mouvement* party te bevredigen. De vryheid van de Schelde was geenszins het doel. Waarom werd het traktaat niet ten uitvoer gebragt in zoo verre het Venloo betrof. De reden vooronderstel ik, is, om dat zulks strydig was met de belangen van den Koning van Belgie, en men verkoos dus, hem toetestaan om in het bezit te blyven van Venloo en Antwerpen, beiden.—(*Hoor, hoor.*) Wanneer ik al de omstandigheden en zaken in aanmerking neem, wanneer ik opmerk, dat er beslag gelegd is op Hollandsche eigendommen, gedurende de laatste drie maanden en dat zulks misschien voor drie maanden langer zal voortgezet worden, kan ik inderdaad een' zoodanigen staat van zaken op geene andere wyze beschouwen, dan uit het oogpunt van oorlog." •

(Voorts handelt de Hertog over de zaak van Portugal.)

A°. 1833. N°. 11.

PUBLICATIE

Houdende bepalingen tegen het kalk branden op Plantagien, tuinen en gronden aan publieke kassen verhypothekeerd tot nadeel der gemelde kassen.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan ons is voorgedragen dat de publieke kassen bloot staan aan schade in de vermindering der waarde van sommige der plantagien, tuinen en gronden, welke aan die kassen verhypothekeerd zyn, door het kappen of neervellen van boomen op dezelve plantagien, tuinen en gronden tot het branden van kalk, uit hoofde dat zoodanige plantagien, tuinen en gronden daartoe niet of ongenoegzaam van hout gewas voorzien zyn.

Zoo is het, dat wy goedgevonden en besloten hebben vast te stellen zoo als vastgesteld wordt by deze: dat ieder eigenaar van plantagien, tuinen of gronden aan de publieke kassen alhier by hypotheek verbonden, welke op dusdanige plantagien, tuinen of gronden kalk-oven zoude willen aanleggen of kalk branden, by het indienen van het verzoekschrift tot dat einde aan den Directeur der kolonie, overeenkomstig de bepalingen der publicatie van Gouverneur en Raden dd. 21 November 1826, gehouden zal zyn met een bewysschrift van de Administrateurs der publieke kas aan welke die plantagien, tuinen of gronden verhypothekeerd zyn, te doen blyken dat het aanleggen van kalk-oven of het kalkbranden daarop niet tot vermindering der waarde derzelve en alzoo niet tot nadeel der kas onder hunne administratie zal kunnen strekken; zullende, ingeval het verzoek, tot kalkbranden op plantagien, tuinen of gronden die aan eene publieke kas niet verhypothekeerd zyn, gedaan wordt, de eigenaar in zyn verzoekschrift stellige verklaring deswege moeten doen, terwyl de gene welke zich daarby aan onwaarheid of bedrog schuldig maakt, volgens de wetten tegen bedrog of falsiteit vastgesteld, zullen te regt gesteld en gestraft worden.

Gearresteerd op Curaçao den 15 Mei 1833, het 20ste Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Directeur in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennis van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 20sten daaropvolgende.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 24 Mei 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 1 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 22 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie heeft by dispositie van heden aan den Heer N. ROJER, Doctor in de Genees- Heel- en Vroedkunde, admissie verleend om als zoodanig op dit Eiland praktyk te oefenen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 23 Mei 1833.

DE Heer J. H. RÖMER heeft heden als Klerk ten Vendu Kantore, den eed in handen van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie afgelegd, om, onder de verantwoordelykheid van den Vendumeester, by ziekte, afwezigheid of anderszins van dien ambtenaar, in deszelfs plaats te ageren.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 11 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie aan den Heer J. RAVEN, op deszelfs verzoek, eervol ontslag verleend heeft uit den post van Districtmeester in het Tweede District der West Divisie, en dat de Heer A. L. S. MULLER, Districtmeester in het Derde District van de gemelde Divisie, met de administratie van het voorzeide Tweede District is belast geworden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 8 Mei 1833.

DE Gouvernements Secretaris, belast met het houden van het Burgerregister, verzoekt by deze allen die aanvragen tot inschryving in het Burgerregister hebben ingeleverd en zich tot nog toe ter dezer Secretary niet vervoegd hebben tot verkryging van bewyzen dier inschryving, om zich ter gemelde Secretary te begeven ten einde de bedoelde bewyzen, voor zoo ver de inschryving in het Burgerregister op de ingeleverde aanvragen heeft kunnen geschieden, af te halen, of bekend te worden gemaakt, met de aanmerkingen die er op de aanvragen van eenigen bestaan.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO CASPER LODEWYK VAN UYTRECHT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomende Slavin MARIA ANGILA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO MARIA ELLIS, Weduwe van CORNELIS RAVEN, Rz. zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de haar in eigendom aankomende Slavin MARIA PAULA; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slavin mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

BEKENDMAKING.

ALZOO ANNA CATHARINA ELLIS, Weduwe van AREND HENDRIK DE ROCHEMONT, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den haar in eigendom aankomenden Slaaf JOSEF of HOSE; zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op den genoemden Slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretary aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Mei 1833.

OPROEPING.

DE doleantie wegens bezwaren ten opzigte van den aanslag der belasting op het Personeel en Mobilair, de schatting in de gewone Contributie over dit jaar tot instandhouding der Schuttery en den omslag van het een per cent Patentregt over het eerste kwartaal dezes jaars, op den 15 dezer plaats gehad en afgeloopen zynde, worden degenen, die deze belastingen of een of meer derzelve te betalen hebben, thans mede opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen, vóór het einde dezer maand, te komen betalen en daardoor de anderzins vereischt wordende geregtelyke invordering noodeloos te maken.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 17den Mei 1833.

TE KOOP.

HET Huis gelegen aan de Overzyde in de Breede Straat, 3de Wyk, No.   , voorzien van eene groote Regenbak en Koraal, alsmede de helfte van het stuk gronds waarop de Luthersche Kerk gestaan heeft. De konditien te vernemen by

M. RÖMER.

Den 17 Mei 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op zeer voordeelige voorwaarden door en ten Pakhuize van de WelEd. Heeren ABM. DE MEZA & ZOONEN, op Dingsdag den 28sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Twee Huizen, voorzien van eene groote Regenbak, Wasch huis, verscheidene Afdakken, Chais huis en Stal; staande en gelegen op Pietermaay, Wyk 3, Huis No. 204. Kunnende men voor de konditien zich by bovengenoemde Heeren addresseren; zullende dit effect te vens alle dagen na 8 ure des morgens te bezigtigen zyn.

WED. C. W. JUTTING 99.

Den 17 Mei 1233.

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen van den 17 tot den 23 dezer.

Jacob de D Henriquez	Albert Berch
Maria Magdalena Ortiez	Joseph Cohen Henriquez
Anthony Mattey	Clementina Bordt
Susana Regina Peña	Florentina Ogyna
Jacob de Sola	Clementina Gomez
Martina Simon	Janethe Lesier
J de J de Castro	A D J Henriquez
Sam. P Brandao	Penso, Brandao & Co.

Curaçao den 24 Mei 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

20. golet Abeona, Bischop,	Bonaire
brik Gleaner, Revans,	La Guayra
golet Manuela, Bautista,	Porto Rico
—— Casualidad, Chirino,	Cumarebo
—— Anna Celestina, Agostini,	Cienfuegos
—— Maria Jacinta, Torres,	Puerto Cabello
bark Anita, Martin,	Cabo Rojo
22. —— St. José, Lindo,	St. Jans Kaai
golet Mercurio, Rodriguez,	Coro
23. —— Maria, Blanch,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MEI.

18. golet Tres Hermanas, Torres,
20. —— De Eensgezindheid, Van Grieken,
faluche St. José, Bello,
21. golet Aguila, Fernandez,
—— Gran Maria, Jones,
22. —— Amable Lucia, Diedenhoven,
—— Venezolano, Arostegui,
—— Casualidad, Chirino,
23. bark Margaritha, Brunow,

Met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas, hebben wÿ de St. Thomas Couranten tot den 18 dezer en de *Falmouth Packet* tot den 6 April ontvangen, behelzende Londensche berigten tot den 3 der jongstledene maand.

Over de zaken van het moederland wordt weinig gemeld. Men moet echter daarom niet gelooven dat die zaken beslist zÿn, het tegendeel, zÿ staan op dien zelf den voet als sedert langen tÿd. Men had verwacht dat de zending van den Baron Dedel iets ten gunste der zaak zoude bewerkstelligd hebben, doch na eene conferentie van een paar dagen met den Prins Talleyrand en Graaf Palmerston, is de onderhandeling afgebroken, wÿl Prins Talleyrand geenzins te vreden was met den toon van het Nederlandsche gouvernement, uitgedrukt bÿ monde van den Baron Dedel. Men zegt dat Koning Willem steeds blÿft volharden in zÿne verklaring om afzonderlÿk met de Britsche en Fransche kabinetten, zonder de toetreding der drie andere mogendheden te onderhandelen; en zonder welke voorwaarde wil Z. M. in geene nieuwe onderhandeling treden.—Aanvankelÿk echter by de aankomst van den Baron Dedel, en wel op den 16 Maart werd er een vaartuig naar den Engelschen Admiraal afgevaardigd, waarop de gecombineerde vloot binnen Duÿns was terug gekeerd; en op den 28 Maart werd binnen Plÿmouth door eene Engelsche kotter opgebragt, een Nederlandsch koopvaardÿ schip met name JAVA, komende van Batavia, bestemd naar Rotterdam, met eene rÿke lading, bestaande in specerÿen, katoen, suiker, enz.

Men wil echter de opschorting der Belgische kwestie toeschrÿven aan de tusschenkomst van eene nieuwe zaak, welke grooter veld van bemoeijing belooft. De Belgische zaak begint reeds der Franschen te vervelen, zÿ is reeds te oud, er moet dus iets nieuws uitgedacht worden om den geest van het volk afteleiden; gelukkiger wÿze biedt de strÿd tusschen Egÿpte en Turkÿe een nieuw voorwerp op. Door tusschenkomst van Frankrÿk, heeft de Sultan voor de verzochte en reeds bekomene hulpe van Rusland van de hand gewezen, hebbende het Fransche gouvernement op zich genomen, om die kwestie te beslechten.

ENGELAND.—Er heeft eene kleine verandering in het Engelsche ministerie plaats gehad. Lord Durham is er uitgegaan; Lord Goderich is verplaatst geworden van het departement voor de kolonien bÿ dat van het geheim zegel; de Heer Stanley, secretaris voor de zaken van Ierland, is geplaatst bÿ dat voor de kolonien en is opgevolgd geworden door Sir J. C. Hobhouse, wiens plaats als secretaris van oorlog, vervuld wordt door den Heer Edward Ellice. Lord Howick heeft zÿn ontslag genomen en de Heer J. Lefevre is tot onder kolonial secretaris benoemd, zonder zitting in het Parlement.

De Bill ter beteugeling der buitensporigheden in Ierland, is op den 29 Maart in het Lager Huis met eene meerderheid van 259 stemmen, voor de derde maal voorgelezen en doorgegaan, en op den 2 April heeft de koning die Bill met zÿne goedkeuring bekrachtigd.

FRANKRYK.—Het blÿkt dat Frankrÿk niet rustig is; het gouvernement heeft 40,000 man troepen in de ommestreken van Parÿs doen aanrukken. Op den 29 en 30 Maart was er groote beweging in Parÿs, ten gevolge der ontdekking eener zamenzwering om een der familie van Buonaparte op den troon van Frankrÿk te zetten. Deze zamenzwering zal stellig eene andere strekking hebben, dan het herstel op den troon van de Bonapartes familie. Sedert den dood van den jongen Napoleon kan de hoop dier familie beschouwd worden als vervlogen om ooit weder in Frankrÿk te regeren. Men heeft op den 30 Maart een bal willen geven, ten voordeele der genen, die wegens staatkundige misdrÿven gevangen zitten, en dit heeft aan het gouvernement dezelfde onrust veroorzaakt als die, gevoed korten tÿd vóór de begravenis van den Gen. Lamarque, in de maand Junÿ van verleden jaar. De prefect van policie heeft echter geweigerd om tot dat einde het lokaal van de Opera Comique te laten gebruiken, ten welke gevolge het bal uitgesteld is geworden.

Er is eene andere zaak op handen, welke het Fransche gouvernement verontrust. De kamer der vertegenwoordigers is in tegenkanting met het ministerie. De Maarschalk Soult, eerste minister, heeft zich bÿ de kamer gehaat gemaakt, ten welke gevolge de kamer geweigerd heeft de betaling aan hem van eene som van £140, toetestaan. Hÿ heeft de betaling dezer som stellig afgevorderd of wil aangeklaagd worden; doch beide is hem geweigerd geworden. Eene andere reden van misnoegen met het ministerie, is het afzetten uit hunne posten van twee personen, een staatsraad en een inspecteur der universiteiten, om dat zÿ tegen de ministers gestemd hebben, bÿ eene stemming betrekkelÿk het toestaan van pensioenen krachtens het Charter aan de Bourbons.

In de kamer der gedeputeerden is besloten der kroon aantebevelen om Algiers, de Botany Bay (straf kolonie) van Frankrÿk te maken.

De Hertogin van Berrÿ moet in het begin dezer maand bevallen. Men heeft haar toegevoegd den vroedmeester Dubois, die bÿ de geboorte van den jongen Napoleon geassisteerd heeft, met vrylating om een tweeden vroedmeester naar haar vertrouwen te mogen kiezen. De echtgenoot van de Hertogin is nog niet bekend. Men wil den jood Deutz met het vaderschap van het aanstaande kind belasten, doch zulks wordt niet algemeenlÿk geloofd, om dat hÿ afschuwelÿk leelÿk is. Deutz zou de Hertogin uit minnenyd verraden en het uitgeloofde geld voor de ontdekking van haar verblÿfplaats geweigerd hebben, te ontvangen.

De personen welke op de Carlo Alberto gevangen genomen en een lang geregtelÿk onderzoek ondergaan hebben, zÿn vrÿgesproken.

Het regtsgeding tegen Benoist en Bergeron, twee personen die zich vermeten hebben op den Koning der Franschen te schieten, terwÿl hÿ naar de kamers ging, is geeindigd met de vrÿspraak der aangeklaagden. De getuigenissen tegen hen, zÿn niet volledig geweest.

Te Parÿs en andere plaatsen in Frankrÿk is in de Fransche katolÿke kerk eene plegtige zielmis gezongen geworden voor de zielen van Moliere, Talma en andere toneel auteurs en toneelspeelders, die in vroegere en latere tÿden overleden zÿn en wie de Roomsch katolÿke kerk de ceremonien der uitvaart en het begraven in gewÿde aarde heeft geweigerd. Het treur muziek is voortreffelÿk uitgevoerd geworden en vele duizende aanhoorders hebben deze plegtigheid bÿgewoond.

Bÿ deze gelegenheid hebben de geestelÿken van de Roomsch katolÿke kerk eenige geschriften in het licht gegeven, waarin zÿ de handelwÿze der Fransche katolÿke kerk om voor akteurs en aktrisen zielmissen te zingen, als dwaas en ongerÿmd voorstellen. Deze menschen zÿn toch uitgesloten van de gemeenschap der heilige kerk en bÿ gevolg ook buiten den hemel, en hunne zielen kunnen daarom niet in het vagevuur zÿn.

Nu is het eene dwaasheid om zielen uit het vagevuur te willen verlossen, die er niet in zÿn; en om zielen uit de hel te verlossen, daartoe zÿn de gezamelÿke missen der gansche heilige kerk niet toe in staat. Men was in Parÿs verlangend hoe de abt de Chatel en andere geestelÿken van de Fransch katolÿke kerk de geschriften hunner tegenpartÿ zouden weerleggen.

PORTUGAL.—De jongste berigten uit Portugal waren gunstig voor de zaak van Don Pedro. Op den 14 Maart deden de troepen van Don Pedro een uitval, namen een aantal krÿgsgevangenen en doodden en kwetsten velen der troepen van Don Miguel. Het was dien ten gevolge aan de schepen gelukt digter bÿ de wal te komen en eenige levensmiddelen te ontschepen. Op den 24 deden de troepen van Don Miguel een aanval op de linie van Don Pedro rondom Oporto, veroverende eene stelling op de hoogte van Antas, doch werden terug geslagen. Een Engelsche kapitein met name Crosbie, is gezonden geworden om den Admiraal Sartorius in het bevel over de vloot te vervangen, doch deze kapitein, benevens Sir John Doyle, die gezonden was om den Admiraal te arresteren, is in arrest op een der schepen genomen. De Admiraal was te Vigo, wachtende naar het antwoord van Don Pedro, op zÿne vordering wegens verschuldigde soldÿen.

De Hertogin van Beira, zuster van Don Miguel, opperhoofd van de Carlisten in Spanje en gemalin van Don Carlos, was te Lissabon, vergezeld van Don Carlos en Don Sebastian, van Madrid, uit welke plaats zÿ op den 29 Maart verbannen zÿn geworden, aangekomen.

De Princes Donna Paula Marianne, dochter van Don Pedro, is op den 16 Januarÿ jl. te Rio Janeiro, in den ouderdom van negen jaren, overleden.

De Annexen tot de Nota van den 14 Februarÿ.

ANNEXE A.

Nota van den Heer Baron van Zuylen van Nyevelt, dd. 31 January 1833.

De ondergeteekende, de eer gehad hebbende, gisteren, onder den naam van proces-verbaal, te ontvangen eene mededeeling van HH. EE. Prins Talleyrand en Graaf Palmerston, dd. 30 Jan. ll. haast zich HH. EE. te verwittigen, dat dit stuk onverwyld naar 's Hage zal worden opgezonden.

Zonder het antwoord te willen vooruitloopen, voor welke zyne Regering hetzelve zoude kunnen vatbaar achten, grypt de ondergeteekende volvaardig deze gelegenheid aan, om aan HH. EE. het berigt te herhalen, dat overeenkomstig de nota van zyn Kabinet dd. 9 January jl., slaande op den gelyktydigen stap der Hoven van Frankryk en Groot-Brittanje, dd. 2 dier zelfde maand, hy gemagtigd is over de conventie, van welke het ontwerp die nota vergezelde, te onderhandelen en dezelve te onderteekenen, omvattende dezelve aangelegenheden, die de levendigste behartigende zorgen der respectieve Hoven allezins verdienen.

Dienvolgens is hy ter ieder ure gereed te voldoen aan de uitnoodigingen welke HH. EE., ingevolge de tegenwoordige verklaring mogten goed vinden hem te doen toekomen.

Hy heeft de eer enz.

Londen
31 *January*, 1833.
(*get.*) H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

ANNEXE B.

Ontwerp van Conventie tusschen Holland ter eenre en Frankryk en Groot-Brittanje ter andere zyde, den Heer van Zuylen aangeboden den 1sten February 1833.

Art. 1. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich zyne troepen uit de forten Lillo en Liefkenshoek te nemen, die ontruimd en aan de Belgische troepen zullen overgegeven zyn, binnen het tydsbestek van tien dagen na de ratificatie der tegenwoordige Conventie.

Art. 2. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich onmiddellyk na de ratificatie der tegenwoordige conventie, aan den handel de vaart op de Maas en op hare vertakkingen open te stellen; en tot dat te dezen aanzien een definitief reglement zal zyn vastgesteld, zal de vaart op deze rivier onderworpen zyn aan de beschikkingen der, voor hetgeen betreft de vaart op den Ryn, den 31sten Maart 1831 te Meintz geslotene conventie, en voor zoo verre die beschikkingen op de voorgezegde rivier zullen kunnen worden toegepast.

Art. 3. Tot op het sluiten van een definitief traktaat tusschen Holland en Belgie, zal de Scheldevaart vry en zonder eenige stremming blyven, zoo als dezelve geweest is sedert 20 January 1831, overeenkomstig de door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, aan de vyf Mogendheden den 25sten February 1831 gedane verklaring.

Art. 4. HH. M. M. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Ryk van Groot-Brittanje en Ierland, verdinden zich om insgelyks terstond na het ratificeren der tegenwoordige conventie, het door de Belgische troepen ontruimen van Venloo en het Hollandsch gedeelte van Limburg en van het Duitsche gedeelte van Luxemburg te verkrygen, zoodanig als die distrikten zyn omschreven geworden door het Traktaat in dato 15 November 1831 tusschen de vyf Mogendheden en Belgie gesloten, en om aan de gezagvoerders van den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, de bovenvermelde plaatsen, steden en territoiren te doen overgeven.

Art. 5. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, bewilligt dat de handelsgemeenschap tusschen Belgie en Duitschland, door Limburg geheel vry zal blyven, en onder geenerlei voorwendsel zal kunnen worden belemmerd.

Het gebruik der wegen die door de steden Maastricht

en Stitard gaande, naar de grenzen van Duitschland voeren, zal alleenlyk onderworpen zyn aan het betalen van voor het onderhoud dier wegen geheven wordende matige barrièregelden; derwyze dat de doorvoerhandel dienvolgens er geenerlei beletsel kunne ontmoeten, en dat, middels de voormelde regten, die wegen onderhouden worden in goeden staat en geschikt om den handel te bevorderen.

Art. 6. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich daartoe, dat niemand in de landen die ontruimd en door de Belgische troepen aan de Hollandsche of Luxemburgsche gezagvoerders zullen worden overgeleverd, vervolgd of ontrust worden om eenige zake van regtstreeksche of zydelingsche deelneming aan de verledene staatkundige gebeurtenissen.

Art. 7. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich om, terstond na de ratificatie der tegenwoordige conventie, zyn krygsleger te verminderen op den voet van vrede, invoege dat die vermindering zal bewerkstelligd zyn binnen het tydsbestek van ééne maand na de gezegde ratificatie; mits echter de Belgische armee, binnen een gelyk verwyl van eene maand, op vredesvoet zal worden verminderd.

Art. 8. HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigde Ryk van Groot-Brittannie en Ierland, verbinden zich om te verkrygen dat de Belgische armee zal worden gesteld op voet van vrede, binnen ééne maand tyds na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Art. 9. Middelerwyl de definitieve schikking, van welke in het vorig artikel wordt gewag gemaakt, kunne worden tot stand gebragt, erkent de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg de neutraliteit van Belgie binnen de grenzen die, krachtens het traktaat van 15 November 1831 aan hetzelve zyn toegewezen.

Art. 10. Terstond na de uitwisseling der ratificatien van de tegenwoordige conventie, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigd ryk van Groot-Brittanje en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zy gelegd hebben op de schepen, vaartuigen en koopmanschappen, toebehoorende aan onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en alle de in beslag genomen vaartuigen zullen met derzelver ladingen onverwyld vry gelaten en aan derzelver respectieve eigenaren terug gegeven worden.

Art. 11. Er zal bovendien tot op het sluiten eener definitieve schikking tusschen de Nederlandsche en Belgische gouvernementen, eene volkomene wapenschorsing plaats grypen tusschen de krygslegers van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en de Belgische troepen.

Art. 12. De Hooge kontrakterende Mogendheden verbinden zich zonder verwyl zich bezig te houden met het definitief traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, en Belgie zal moeten vaststellen. Zy zullen de Hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Annexe C.

Ontwerp van Conventie, den eersten February den Heere van Zuylen aangeboden.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning der Vereenigde ryken van Groot-Brittanje en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, ter andere zyde, besloten hebbende vóór 1 November 1832 tusschen hen bestaande betrekkingen te herstellen, door middel van de te dien einde getroffen conventie, hebben tot hunne Gevolmagtigden benoemd de Heeren ....., die behoorlyk gemagtigd, nopens de navolgende Artikelen zyn overeengekomen:

Art. 1. Oogenblikkelyk na de uitwisseling der ratificatien van de tegenwoordige conventie, zullen van weerszyden bevelen worden uitgevaardigd tot het opheffen des embargo's, de teruggave der schepen, die met hunne ladingen zyn aangehouden, en over het geheel tot het herstel der betrekkingen tusschen die onderscheiden landen, zoodanig als dezelven vóór 1 November 1832 bestonden.

Art. 2. De op dit oogenblik in Frankryk zich bevindende bezettingen der Citadel van Antwerpen en der daartoe behoorende forten, zullen oogenblikkelyk naar de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden wederkeeren.

Art. 3. In afwachting, dat de betrekkingen tusschen Holland en Belgie door een definitief traktaat geheel worden geregeld, erkent Z. M. de Koning der Nederlanden de onzydigheid van Belgie binnen de by het traktaat van 15 November 1831 aan dat land toegekende grenzen.

Art. 4. De hooge kontrakterende partyen verbinden zich om zich zonder verwyl onledig te houden met de tot stand brenging eens definitieven traktaats, hetwelk de betrekkingen tusschen den Koning der Nederlanden en Belgie moet vaststellen. Zy zullen de hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling der ratificatien zal te Londen plaats hebben binnen het tydsverloop van tien dagen op het hoogst.

Additionneel en afzonderlyk artikel. Dient begrepen te worden, dat men het nevensgaande ontwerp des definitieven traktaats, waarvan in art. 4 van deze tegenwoordige conventie sprake is, heeft te beschouwen als definitief vastgesteld tusschen Frankryk, Groot-Brittanje, Belgie en den Koning der Nederlanden.

De hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland zullen zonder verwyl worden uitgenoodigd om gezegd ontwerp, welks grondslagen zy hebben goedgekeurd, in een definitief traktaat te herscheppen.

Dit artikel zal dezelfde kracht en waarde bezitten als of het een deel uitmaakt der Conventie van heden, en zal te gelyker tyd worden geratificeerd.

Annexe D.

Verbale Nota, den 5den February 1833, door den Baron van Zuylen aan de Gevolmagtigden van Frankryk en Groot-Brittannie toegezonden.

De ondergeteekende heeft de eer de hierna volgende openlegging en mededeeling aan HH. Excell. de Gevolmagtigden van Frankryk en Groot-Brittannie te doen toekomen.

Den 2den January jl. ontving het Kabinet van 's Gravenhage van de Gouvernementen van Frankryk en Engeland den voorslag om eene voorloopige Conventie te sluiten, waarvan het ontwerp aan hetzelve ter zelfder tyd werd overgezonden. Die uitnoodiging met yverdrift den 9den daaraanvolgende beantwoordende, nam het Kabinet van 's Gravenhage dat voetspoor aan, met enkele weinige wyzigingen in het zamenstel der Artikelen. By de, het gewyzigde ontwerp verzellende Nota, ontving de ondergeteekende den specialen last, om die transactie te behandelen en te onderteekenen, welke onafscheidelyk is van de herroeping der door de beide Gouvernementen uitgevaardigde bevelen, opzigtelyk den Hollandschen koophandel en de vrygeving der naar Frankryk gevoerde Militairen en Zeelieden. By die nieuwe gelegenheid werd de gesteldheid van den ondergeteekenden ten aanzien van de Vertegenwoordigers der beide Hoven, reeds duidelyk in de opgenoemde Nota van 9 January en in de zamenkomsten aan het *Foreign-Office* gebleken, andermaal blootgelegd in het antwoord, hetwelk de ondergeteekende de eer had den 31sten January ll. aan HH. Excell. te doen geworden; het scheen als of zelfs alle schyn van twyfel ware opgeheven.

Toen HH. Excell., na eenige voorbereidende Conferencien, het gewyzigde ontwerp zyns Hofs in overweging namen, werd hy smartelyk getroffen door te ontdekken, dat zy niet slechts noodig hadden geoordeeld al de door dat Hof gewenschte wyzigingen te verwerpen, maar ook aan den ondergeteekenden hun eigen ontwerp van den 2den January aan te bieden, zonder eenige verandering hoegenaamd, edoch vermeerderd met twee nieuwe Artikelen, die weinig geschikt waren om hetzelve aannemelyker te maken.

De ondergeteekende onthield zich des te eerder van omslagtige tegenwerpingen, daar hy veelmeer onderstelde, dat men het ontwerp van den 2den January had laten varen, gelyk HH. Excell. zich kort te voren hadden verstaan, door het behouden van eene beweegreden, welke noodwendiglyk al de omzigtigheid des ondergeteekenden moest tot zich trekken, en hem natuurlyker wyze by voorkeur moest doen hechten aan een ander ontwerp, waarvan zy hem de keuze lieten. Dit andere ontwerp, bevryd van Artikel 6, hetwelk aan den ondergeteekenden eene magt deed onderstellen, welke hy niet bezit, die namelyk van met twee Mogendheden een definitief traktaat te sluiten, waartoe vyf Mogendheden contraktanten zyn met den Koning der Nederlanden, scheen hem toe bepalingen te bevatten, over het geheel strokende met de conciliërende gezindheid zyns Hofs. Dien ten gevolge nam hy den inhoud daarvan aan, uitgenomen het Artikel, hetwelk gewaagt van de erkenning der Belgische onzydigheid, eene bepaling, welke zich moeyelyk laat begrypen voor en aleer de begrenzing des respectieven grondgebieds hebbe plaats gehad, en welke overigens geen gedeelte hebbende uitgemaakt van de voorstellen op 2 January ll. gedaan, te regt beschouwd wordt als voorbehouden aan het definitieve Traktaat. Uit dezen hoofde stelde de ondergeteekende een ontwerp op, hetwelk hy in de zitting van 3 February ten burele nederlegde.

In dezen stand van zaken hebben nu H. H. Exc. hem in eene reeks van zes artikelen nieuwe gedachten geopenbaard, welke zoo naby komen aan het vaarwel gezegde ontwerp, dat hy slechts weinige aanmerkingen zal hebben te maken om de kwasi-identiteit aan te wyzen.

Geene der door zyn Hof den 9den January voorgeslagen wyzigingen, welke, als behoorlyk, bovenal de volhardende zorg en aandacht van den ondergeteekenden moeten blyven opgewekt houden, wordt daarin teruggevonden.

De erkenning der onzydigheid, welke even als andere hoofdonderwerpen, voor het definitieve traktaat schynt te moeten worden bewaard, wordt daarby op den voorgrond gesteld.

Al die gezigtspunten in beschouwing hebbende genomen, en daar de arbeid, waaraan H. H. Exc. zich hebben toegewyd, in geen hoofdvoorwerp verschilt van het vroegere verlatene ontwerp, zoo heeft de ondergeteekende zich andermaal vastgehouden aan dat, hetwelk zy hem subsidiair in de keuze hadden gelaten, en heeft by de eer hun regtstreeks de nevensgaande voorstellen aan te bieden, welke hem toeschynen den geest en den inhoud daarvan te bevatten, en in welke hy getracht heeft zoo veel mogelyk de zienswyze Hunner Excellentien te doen doorstralen.

(*get.*) Van Zuylen van Nyevelt.

Annexe E.

Behoorende tot de verbale Nota van den Baron van Zuylen, dd. 5 February 1833.

Art. 1. Oogenblikkelyk na de uitwisseling van de ratifikatien der tegenwoordige conventie, zullen H. H. M. M. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigde Ryk van Groot-Brittannie en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zy op de schepen, vaartuigen en koopmanschappen, aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden toebehoorende, gelegd hebben, en zullen alle schepen met derzelver ladingen terstond in vryheid worden gesteld en aan derzelver respectieve eigenaars teruggegeven.

Desgelyks verbindt zich Z. M. de Koning der Nederlanden om de in zyne staten, opzigtelyk de Fransche en Engelsche vlaggen genomen maatregelen te doen herroepen, derwyze dat de handelsbetrekkingen, die tusschen het Koningryk der Nederlanden en de Koningryken van Frankryk en Groot-Brittannie bestonden, hersteld worden op denzelfden voet, waarop zy vóór den 1sten November 1832 zich bevonden.

Aanmerking: Het eerste gedeelte dezes artikels is letterlyk overgeschreven naar het 9de artikel van het ontwerp der beide Hoven, dd. 2 January. Voor het overige is de wensch des 's Gravenhaagschen Kabinets bekend om mede te werken tot de intrekking der maatregelen, die staan uitgedrukt in de Art. 1 en 2, en zulks door eene bepaling, afgezonderd van de Conventie.

Art. 2. De Nederlandsche militairen, zoowel die der Marine, als der Koninklyke armee, tegenwoordig in Frankryk vastgehouden wordende, zullen op hetzelfde tydstip worden op vrye voeten gesteld, en ongehinderd naar de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden kunnen wederkeeren, en wel met wapenen, bagaadje, rytuigen, paarden en andere aan de korpsen of enkele personen toebehoorende voorwerpen. De vlaggen, die mogten veroverd zyn, zullen worden terug gegeven.

Art. 3. Tot op de sluiting eens definitieven traktaats tusschen Holland en België, zal de vaart op de Schelde vry zyn, behoudens de betaling der in 1814 vastgestelde tol-en visiterings-gelden.

Art. 4. De Hoven der Nederlanden, van Frankryk en Groot-Brittanje verbinden zich om zich zonder verwyl onledig te houden met het definitieve traktaat, dat de betrekkingen tusschen de Nederlanden en Belgie moet regelen; te dien einde zullen zy de Hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland uitnoodigen om door deelneming daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling van de ratifikatien der tegenwoordige Conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tyd van tien dagen op het laatst, indien zulks mogelyk is.

Annexe F.

Ontwerp van Conventie, den Baron van Zuylen aangeboden den 4den February 1833.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigde ryk van Groot-Brittannie en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, ter andere zyde, besloten hebbende om de tusschen hen voor den eersten November 1832 bestaande betrekkingen te herstellen door middel van de deswegens getroffen Conventie, hebben tot hunne Gevolmagtigden benoemd de Heeren ...., die, behoorlyk gemagtigd, omtrent de volgende Artikelen zyn overeen gekomen:

Artikel 1. Terstond na de uitwisseling van de ratificatien der tegenwoordige Conventie, zullen door HH. MM. den Koning der Franschen en den Koning van het Vereenigde ryk van Groot-Brittannie en Ierland, gelyk mede door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-hertog van Luxemburg, bevelen worden uitgevaardigd ter opheffing van al de maatregelen van strengheid, welke van weerszyden sedert den eersten November 1832 zyn daargesteld, te dien effekte, dat de tusschen hen bestaande betrekkingen hersteld worden op den zelfden voet waarop dezelven op dat tydstip zich bevonden.

De vaart op de Schelde zal vry blyven, en tot op de sluiting eener definitive schikking zal dezelve gehouden worden zoodanig als zy zich bevond voor den eersten November 1832.

Art. 2. De Hollandsche land- en zee-soldaten, momentaneel in Frankryk gehouden wordende, en de garnizoenen der Citadel van Antwerpen en onderhoorige forten uitgemaakt hebbende, zullen met hunne bagaadje onverwyld terug keeren binnen de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg.

Art. 3. In afwachting dat de betrekkingen tusschen Holland en Belgie door een definitief traktaat geheel zullen zyn vastgesteld, erkend Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de neutraliteit van Belgie binnen de grenzen, welke aan hetzelve by het tusschen de vyf Mogendheden en Belgie den 15den November 1831 gesloten traktaat zyn verzekerd geworden, en zal er, gedurende dien tusschentyd, volkomene wapenstilstand plaats hebben tusschen de troepen van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg en de Belgische troepen.

Art. 4. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich om, onmiddelyk na de ratificatie der tegenwoordige Conventie, voor den koophandel de vaart op de Maas open te stellen, en zal de vaart op de Maas, tot dat een definitief reglement te dien opzigte zal zyn tot stand gekomen, onderworpen blyven aan de bepalingen van de op 31 Maart 1831 voor de Rynvaart te Meints onderteekende conventie, voor zoo verre namelyk die bepalingen op de bedoelde rivier toepasselyk mogen wezen.

Art. 5. De hooge kontrakterende partyen verbinden zich om zich, zonder verwyl, onledig te houden met het definitieve traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en Belgie moet regelen. Zy zullen de hoven van Oostenryk, Pruissen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Art. 6. De uitwisseling van de ratificatien der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tyd van tien dagen op het laatst.